

Lietuvių kalba nemiega niekada

Kalba yra sudėtingas reiškinys ir mokslininkai dar negali tiksliai atsakyti į daugelį klausimų: kaip kalba žmoguje randasi, vystosi, kaip ją atkurti, jei dėl kokių nors priežasčių prarandama. Taip pat - kaip geriau kalbos mokytis. Ypač svetimos ar savosios tėvų, senelių, kai gyveni kitų kalbų apsuptyje. Vis labiau linkstama į kalbų mokymąsi per potyrius, nes, kaip teigiama, išmokti geriau sekasi tada, kai nejauti, kad mokaisi - per žaidimus, maisto gaminimą, gamtos tyrinėjimą ir panašias veiklas. „Kuo daugiau šaltibarščių valgai, tuo geriau moki lietuvių kalbą“, - studento pajuokavimu praktinę kalbos mokymosi pusę pailiustravo tris dešimtmečius lietuvių kalbos kaip negimtosios kursų lankytojus mokanti Vilniaus universiteto Lituanistinių studijų katedros lektorė Rita Migauskienė, kalbėdama šiemet vasarį Valstybinės lietuvių kalbos komisijos (VLKK) surengtame kalbos forume „Ar išmok(y)ti lietuviškai - misija įmanoma?“ (forumo įrašas [čia](#)).

Aurelija BANIULAITIENĖ

PASAULIOLIETUVIS.LT

Gal todėl taip noriai šiemet per Lietuvių kalbos dienas lituanistinių mokyklų bendruomenės dalyvavo pirmą kartą organizuotame projekte „Lietuvių kalbos naktys“. Projekto pavadinimas gimė kaip atitikmuo jau aštuonerius metus vykstančioms Lietuvių kalbos dienoms (rengiamos nuo 2016 m.), į kurias kasmet vasario-kovo mėnesiais viso pasaulio lietuvius sukviečia VLKK, o pats naujasis projektas virto svarbia šiųmečių Lietuvių kalbos dienų dalimi. Lietuvaiciai su šūkiu „Lietuvių kalba nemiega niekada!“ sukėlė tikrą lietuvių kalbos bangą, prasidėjusią nuo Airijos ir nuvilnijusią per Europą, Jungtines Amerikos Valstijas, Australiją. Pataikyta labai taikliai, mat Lietuvių kalbos dienų tikslas ir yra prisidėti

prie lietuvių kalbos sklaidos Lietuvoje ir užsienyje, telkti užsienio lietuvių bendruomenes, stiprinti lietuvių kalbos mokymosi motyvaciją ir Lietuvoje, ir užsienyje. „Lietuvių kalbos naktų“ iniciatorė - Donata Simonaitienė, Airijos Kavano (*Cavan*) miestelyje jau 15 metų veikiančios **lituanistinės mokyklos „Gintarėlis“** vadovė, Pasaulio lietuvių bendruomenės švietimo komisijos narė, prieš porą metų įkūrusi Lituanistinių mokyklų asociaciją. Kaip pati pasakoja, tuo metu ji sirgusi gripu ir gulint lovoje jai toptelėjusi mintis, kad lietuvių kalba nemiega niekada. Kol Lietuvoje naktis ir žmonės miega, kur nors kitur, kitoje laiko juostoje - Australijoje, Singapūre, Naujojoje Zelandijoje ar Šiaurės Amerikoje - lietuviškai šnekama, dainuojama, klausomasi, pykstamasi. Juk lituanistinių mokyklų yra visur, taigi mūsų kalba skamba ištiesą parą. Taip ir gimė projekto šūkis „Lietuvių kalba nemiega niekada!“. Lituanistinių mokyklų asociacijos nariai buvo paraginti organizuoti savo įstaigose „Pižamų dienas“ ir pasidalyti užfiksuotomis jų akimirkomis. „Man amžinai šauna visokios idėjos ir po to negaliu ramiai gyventi, kol neįgyvendinu, o ir asociacijos tikslas yra kiek įmanoma daugiau bendrauti su kitomis mokyklomis, vienytis ir ieškoti netradicinių būdų vaikams pamilti mūsų kalbą“, - pasakoja Donata. Ji buvo ne kartą skaičiusi, kad daug lituanistinių mokyklų dalyvauja Lietuvių kalbos dienose, ypač viktorinoje apie lietuvių kalbą, kultūrą, istoriją, bet jai norėjosi dar kažko naujo ir patrauklaus. Čia akis užkliuvo už skelbimo, kad Lietuvoje renkama šių metų Lietuvių kalbos dienų sostinė, ir šovė mintis, kodėl nepadarius „Mažosios sostinės“ užsienyje. Pasiūlymui kurti naują tradiciją pritarė Kalbos komisija. Donata pradėjo nuo savo miestelio Kavano, iš kurio ir paskleidė kvietimą lituanistinėms mokykloms įsijungti į „Lietuvių kalbos naktis“. Žinoma, Mažosios sostinės Kavano atstovai - „Gintarėlio“ mokyklos mokiniai patys parodė pavyzdį, kaip surengti pižamų dieną ir tokioje neformalioje atmosferoje tobulinti lietuvių kalbos žinias. Panašu, kad ši Airijoje gimusi iniciatyva vaikams iš tikrųjų labai patiko, į kvietimą atsiliepė netoli trisdešimties lituanistinių mokyklų ir lietuvių bendruomenių. Projekto sumanytoją užplūdo renginių nuotraukos ir vaizdo įrašai (daugelį rasite [VLKK. Lietuvių kalbos dienos](#)). Idėjos autorė Donata tikisi, kad kitais metais „Mažosios sostinės“ vaidmenį perims kitos šalies lietuviai ir pasiūlys įdomų projektą, kuris būtų patrauklus vaikams ir vienytų mokyklas it kokia banga, nusiritanti per pasaulį.

A. Kazickienės lituanistinės mokyklos bendruomenė

Jungtinės Karalystės lietuviai buvo pirmieji, pagavę „Pižamų vakarėlių“ bangą. Londono **darželis-mokykla „Obelėlė“** ir **Oksfordo lietuvių mokyklėlė**, jų gausios bendruomenės vasario viduryje įsitraukė į akciją su šūkiu „Lietuvių kalba nemiega niekada!“. „Kaip smagu vaikams buvo šeštadienio rytą apsirengti pižamą, pasiimti savo mylimiausią žaisliuką ir keliauti į mokyklą“, – išpūdžius perteikia Oksfordo lietuvių mokyklėlės vadovė Irma Banytė-Kelly. Tą dieną mokykloje visų laukė VLKK paruošta lietuvių kalbos viktorina, kurią vaikams vedė Lietuvos Respublikos ambasados Londone diplomatas Tadas Kubilius. Anot mokyklos vadovės, vaikai aktyviai dalyvavo, pademonstravo puikias žinias, o ko nežinojo, dabar tikrai neužmirš. Ji įsitikinusi, kad tokios šaunios akcijos įtraukia ir paskatina vaikus dar labiau domėtis Lietuva, mokytis lietuviškai, nes vaikai pasijaučia dalele Lietuvos. „Emocijų buvo daug – azartas besirungiant, džiaugsmas teisingai atsakius klausimą, malonus siurprizas gavus dovanų iš Švietimo, mokslo ir sporto ministerijos bei ambasados. Jau su nekantrumu laukiame ateinančių metų!“ – neslepia susižavėjimo Irma Banytė-Kelly.

Kroidone, pietiniame Londono rajone, veikiančios **lituanistinės etnokultūros ir**

dramos mokyklos „Bitė“ steigėja ir vadovė, Jungtinės Karalystės lietuvių bendruomenės Švietimo tarybos pirmininkė, VLKK narė Virginija Stukaitė-Laniauskienė pasakoja, kaip Lietuvių kalbos dienos į jos mokyklą įnešė tikro sujudimo ir papildomų žaidybinių elementų. Kovo 11-ąją visi – vaikai, mokytojai, tėveliai – į „Bitę“ rinkosi vilkėdami pižamas. „Kitokia apranga reiškė ir laisvesnes nei įprastai veiklos formas. Tądien ir mokėmės kitaip. Kai kas kepė blynus, kai kas pyragėlius. Kūrybiškumą išlaisvinome juodame popieriaus lape baltais dažais piešdami savo sapnus. O kokios sapnų istorijos gimė! Vaikai nelabai ir suprato, kad mokosi pasakojimo meno, – dalijasi išpūdžiais mokyklos vadovė. – Tiek vaikai, tiek tėvai noriai keliavo per lietuvių kalbos, istorijos ir etnokultūros stoteles ir atsakė į rimtus ir juokingus klausimus, statė Gedimino ir Trakų pilis. Dūzgė visi „Bitės“ kampai, visur buvo pilna lietuvių kalbos ir juoko.“ Anot Virginijos, niekas nesistengė rungtyniauti, pats svarbiausias dalykas – būti kartu. Mokyklos įkūrėja pabrėžia, kad nepaprastai svarbus aktyvus tėvų dalyvavimas tokiuose renginiuose, tai labai motyvuoja vaikus. Supratimas, kad kartu galima mokytis, kad lietuvių kalba gali būti labai žaisminga, kad ir suaugusieji ne viską žino, suvienija bendruomenę bei keičia požiūrį į lietuvybę ir tapatybės paieškas. Jai asmeniškai džiugu, kad turi nemažai galimybių paskatinti dalyvauti Lietuvių kalbos dienose ir kitas mokyklas. Būdama Jungtinės Karalystės lietuvių bendruomenės Švietimo tarybos pirmininke Virginija palaiko glaudų ryšį su šioje šalyje veikiančiomis mokyklomis. Taip pat ir su Europos bei Amerikos lituanistinėmis mokyklomis, todėl ir joms galėjo skleisti žinią ir motyvuoti dalyvauti, dalytis idėjomis. „Geras ir išskirtinis jausmas būti kartu su Lietuva ir būti pasaulio lietuviu“, – teigia Virginija.

Lituanistinės etnokultūros ir dramos mokyklos „Bitė“ renginys

Pietvakarių Londono **lituanistinės mokyklos „Pupa“** vaikai taip pat labai nudžiugo, kai sužinojo, kad į mokyklą savaitgalį reikės ateiti pasipuošus pižamomis. Mokyklos vadovė Giedrė Kurlinskaitė-Sadikovič prisimena, kad penktadienio vakarą dar sulaukusi keleto mamyčių žinučių: „Ar tikrai gerai supratome? Tikrai su pižama?“. „Buvo gera matyti nušvitusius vaikų veidus tą rytą įėjus į klasę, mokytojos tikrai įdėjo pastangų besiruošdamos „Pižamų dienai“: keliavo į parduotuvę pirkti juodos medžiagos, kad klasė atrodytų kaip „naktis“, karpė žvaigždes dekoracijoms, iš savo miegamųjų atgabeno įvairiausių atributų – sapnų gaudyklę, pagalvėlių, apklotų, o šiuo metu kūdikį auginanti mokytoja atsinešė net jaukumo suteikiančią kūdikio lovelės užuolaidą bei minkštų žaislų, grojančių lopšines“, – pasakoja Giedrė. Kaip tik su mažųjų klase mokėsi dainelę „Mama, duok pižamą“, tad ja ir pradėjo pamokas, po to mažieji klausėsi pasakos „Saulė ir mėnulis“. Giedrės vadovaujama mokykla dirba pagal integruotą lituanistinio švietimo programą, todėl „Pižamų dienoms“ šįkart pritaikė temą „Aš ir laikas“. Užsiėmimų metu su vyresnėliais mokėsi sudurtinių žodžių, tokių kaip „laikrodis“, „vidurnaktis“, „rytmetis“, „vidurdienis“, „saulėlydis“ ir panašių, pildė

„Svajonių žvaigždyną“. Svajonių būta pačių įvairiausių – nuo baliono ar ledų iki vienaragio, ar kad „močiutė iš Sudeikių atskristų manęs aplankyti“. Pabaigoje buvo pakviesti ir tėveliai dalyvauti VLKK viktorinoje. Anot mokyklos vadovės, „Pižamų dienos“ idėja visiems labai patiko, „Lietuvių kalbos naktys“ ir jų šūkis „Lietuvių kalba nemiega niekada“ sujungė pasaulio lituanistines mokyklas į šaunų projektą.

Jungtinėje Karalystėje Bišopo Stortfordo (*Bishop's Stortford*) miestelyje susibūrusi **Herts ir Essex lietuvių bendruomenė** taip pat dalyvavo Lietuvių kalbos dienų iniciatyvoje „Lietuvių kalbos naktys“. Pamokoje „Aš ir mano draugai“ dainuotos dainelės, skaitytos pasakos, žaisti žaidimai, prisiminti gražūs lietuviški žodžiai ir specifinės lietuviško raidyno raidės, o pabaigoje surengta viktorina. Žinoma, visi tą dieną vilkėjo pižamas. **Mančesterio lituanistinė mokykla „Austėja“** irgi dalyvavo kolegų „užkurtame projekte“ ir mielai dalijosi feisbuke „pižaminių“ pamokėlių nuotraukomis. Rytų Airijos **Trimo lituanistinės mokyklos „Šaltinėlis“** kolektyvas taip pat pasekė tautiečių iš Kavano pavyzdžiu – vieną dieną vilkėjo pižamas, žaidė stalo žaidimus ir linksmi bendravo lietuviškai. Nuo jų neatsiliko ir Airijos sostinėje Dubline veikiančios **lituanistinės mokyklos „4 vėjai“** bei Portliše (*Portlaoise*) įsikūrusios **lituanistinės mokyklos „Rytas“** bendruomenės.

Prie VLKK organizuotų Lietuvių kalbos dienų šiemet prisijungė ir Vokietijoje veikiančios **Miuncheno lituanistinės mokyklos** bendruomenė. Kaip pasakoja šios mokyklos mokytoja ir kuratorė Modesta Eidukonytė-Daher, juos ypač sudomino Lituanistinių mokyklų asociacijos iniciatyva kelti lietuvių kalbos bangą diasporoje ir siūlomas netradicinis pamokos formatas. Pasak Modestos, vaikai ateina į lituanistinę mokyklą savaitgaliais, savo laisvu laiku, todėl ir ugdymas skiriasi nuo tradicinio. Užsiėmimams su 7-11 m. vaikais jie pasirinko temą „Miegas“. Aptarė žodžių banką: „miegas, miegoti, užmigti, snausti, pabusti, atsikelti, sapnas, sapnuoti, košmaras, pagalvė, antklodė, lova, naktis, ilsėtis, minkštas žaisliukas, užsimerkti, užsikloti, lopšinė, pasaka, apsikabinti, pasupti, saldus miegas, knarkti, šilta, saldžių sapnų, labanaktis“. Pildė diagramą „Kaip aš miegu?“ („ant šono“, „ant nugaros“, „ant pilvo“ ir pan.). Kad lengviau prakalbintų vaikus, mokytoja mėgsta paprašyti jų atsinešti ką nors iš namų. Šį kartą jie atsinešė po minkštą žaislą, su kuriuo miega ar miegodavo anksčiau. Visi kartu skaitė Selemono Paltanavičiaus knygos „Kaip miega gyvūnai“ ištraukas. Daugiausia teigiamų išpūdžių, pasak Modestos, sukėlė vienos didelės lovos

„statyba“ iš kėdžių. „Mūsų mokyklos lietuvių kalbos banga kilo ir leidosi apimdama kalbą, idėjas, vaizdinius, grožinius kūrinius, bendravimą, kasdienį gyvenimą“, - išpūdžiais dalijasi Miuncheno lituanistinės mokyklos atstovė.

Atlantos lituanistinės mokyklos „Saulė“ renginys

Islandijos lituanistinės mokyklos „Trys spalvos“ bendruomenė taip pat atsiliepė į Lituanistinių mokyklų asociacijos kvietimą ir Vasario 16-ąją šventė kiek kitaip negu įprastai. Visose klasėse vyko įvairios diskusijos ir viktorinos apie lietuvių kalbą. Norvegijoje išikūrusios **lituanistinės mokyklos „Rytmetys“** vadovė Nerija Cymmermonienė sako su vaikais net kalbėjusi, kad pati projekto „Lietuvių kalbos naktys“ idėja verta trispalvės. Jiems labai patiko šis sumanymas pirmiausia dėl to, kad tai buvo visai kita ugdymo forma, leidžianti rinktis įdomesnę pamokų turinį. „Na juk ne kasdien ateini į pamokas vilkėdamas pižama, o ką jau kalbėti, jei ta diena yra Kovo 11-oji“, - sako ji. Pedagogės teigimu, ypač mažiesiems patiko kitokios pamokos: skaityti atsigulus, sapnuoti Lietuvą ir svajoti apie atostogas pas senelius, kalbėti apie laisvę, gimimo dieną ir kodėl taip svarbu mokytis savos kalbos. Vyresnieji patys rinkosi pamokos temą ir formą. Jie kūrė

pristatymus, vėliau kartu dalyvavo protų mūšyje. „Buvo taip smagu, kad teko pažadėti, jog kitais metais „Pižamų vakarėlį“ kartosime ir vėl, nes lietuvių kalba nemiega niekada!“ – tvirtina Nerija. Ji priduria, kad galimybės rinktis ir naujovės visada motyvuoja, o tai yra vienas iš svarbiausių dalykų ugdymo procese. Be abejo, atkreipia dėmesį ji, šiame sumanyme yra užkoduota ir labai svarbi istorinė mintis – juk lietuvių kalbą tiek daug kartų bandyta „užmigdyti“, sunaikinti. „Šiandien, kai tiek daug lietuvių yra pasklidę po visą pasaulį, turime naują misiją – saugoti, kad mūsų kalba niekada neužmigtų ten, kur mes gyvename. Nesvarbu, kur esi, svarbu, kad tu neši šią žinią“, – įsitikinusi Nerija.

Herts ir Essex lietuvių bendruomenės renginys

Norvegijos **Drameno lituanistinės mokyklos „Žilvinas“** vadovė Aistė Žvaginienė pasakoja, kad nacionalinis diktantas jų mokykloje buvo rašomas nuo 2015 m. Vėliau pradėjo organizuoti „Lietuvių kalbos dienas“, o šiemet ir „Lietuvių kalbos naktis“. Anot jos, kiekvienais metais renginių prisideda vis daugiau, vis įdomiau ir išradingiau švenčiama. Šiemet pagal senąją tradiciją visos mokyklos mokiniai rašė diktantą. „Kas dar tik spausdintinių raidžių, kas jau rašytinių, kas trumpus sakinius, o kai kas jau ir su rimtesniu diktantu susidorojo. Pripažinkime, kad diktanto rašymas judriems mokiniams labai daug susikaupimo ir fizinių pastangų reikalaujanti veikla, bet vilkint pižama lengviau atsipalaiduoti“, – sako mokyklos vadovė. Po diktanto visi sukritę ant kilimėlių, pledų ir pagalvių, valgydami spragėsius žiūrėjo lietuvių kūrėjų filmą „Lobis“ (sukurtas pagal to paties pavadinimo rašytojos Renatos Šerelytės ir režisierės Agnės Marcinkevičiūtės scenarijų). Bet ir čia mokytojos prigalvojo užduočių, kurias mokiniams teko atlikti pasiremiant matytu filmu. Aistė teigia, kad verta prisijungti prie iniciatyvos su šūkiu „Lietuvių kalba nemiega niekada!“, nes tame jaučia diasporos vienybę. „Nesame vieni Dramene. Tuo pačiu ritmu kvėpuoja ir kitos lituanistinės mokyklos“, – tokiais išgyvenimais dalijasi Norvegijoje mokyklai vadovaujanti lietuvė.

Vakariniame Norvegijos kampelyje įsikūrusios **Bergeno lituanistinės mokyklos** pirmokai, kaip feisbuke paviešino mokytoja Vilija Vajegaitė-Gruzdienė, taip pat prisijungė prie „Lietuvių kalbos naktų“ iniciatyvos – vasario 25-ąją į mokyklą atvyko su pižamomis. Pamoką pradėjo arbatos gėrimu, jos pratimais ir pašnekesiais apie lietuvių kalbos išsaugojimo reikšmę, vėliau žinias apie Lietuvą pasitikrino atsakinėdami į Lietuvių kalbos dienų viktorinos klausimus.

Lituanistinės etnokultūros ir dramos mokyklos „Bitė“ renginys

Oslo lituanistinės mokyklos „Gintaras“ grupės „Kodėlčiai“ 6–10 m. mokiniai dėkoja už iniciatyvą „Lietuvių kalba naktys“ ir džiaugiasi, kad galėjo prisijungti prie bendraminčių pasaulyje. Anot mokytojos Robertos Germosen, „Pižamų popietė“ ne tik pralinksmino vaikus ir jų artimuosius ir taip pajvairino norvegišką šaltą sekmadienį, bet ir suteikė galimybę mažųjų įvairiapusei saviraiškai, diskusijai apie lietuvių kalbos svarbą jų kasdienybėje. Užfiksuotos akimirkos tapo priminiu, kad visi esame globalios Lietuvos dalis, jungiama bendros lietuviškos tapatybės. „Ir išties iniciatyva mus privertė susimąstyti, gi tikrai mūsų tėvynės kalba niekada nemiega. Kol pas mus Norvegijoje naktis, visi ramiai ilsisi, kitur – Australijoje ar Pietų Amerikoje – pasaulio lietuviai išdidžiai bendrauja lietuvių kalba telefonu, internete ir pan. Ir atvirksčiai, kol jie miega, kalba skamba mūsų lūpose“, – pasakoja mokytoja Roberta.

„Lietuvių kalbos naktys“ rado atgarsį ir už Atlanto. Jungtinėse Amerikos Valstijose veikiančios **Atlantos lituanistinės mokyklos „Saulė“** mokytoja Renata Micevičiūtė-Reichert taip pat dalijasi išpūdžiais apie nuo pat 2016 m. kasmet jų bendruomenėje rengiamas Lietuvių kalbos dienas. Šiomet šeštadieninės pamokos sutapo su Kovo 11-ąja, tad Lietuvos Nepriklausomybės atkūrimą ir Lietuvių kalbos dieną šventė kartu. Ji teigia, kad šis renginys jų mokykloje yra visada laukiamas. Mokytojos, mokiniai ir tėveliai su malonumu įsitraukia ne tik į viktoriną, bet ir patys rengia informaciją pagal įvairias sukaktis, svarbias Lietuvai datas. Kiekvienas dalyvaujantis bando išsiskirti originalumu: vieni skaito eilėraščius, moko tarmiškų žodžių, primena lietuvių literatūros klasikus ir jų veikalus arba su jais supažindina, kalba apie mylimus Lietuvos regionus, dainuoja ar tiesiog įsitraukia kaip aktyvūs klausytojai. „Yra nuostabu matyti, kaip vaikai su tėveliais lituanistinės mokyklos lopšyje, nors auga daugiakultūroje apsuptyje, kartu kuria lietuvišką tautinį identitetą. Manychiau, ši graži šventė padeda ne tik suburti lietuvius bendruomenėse, bet ir gilina domėjimąsi lietuvių literatūra, iškilomis asmenybėmis, istorija, stiprina įsitraukimą į lietuvių kalbos mokymąsi ar tiesiog leidžia pasitikrinti žinias“, – teigia Renata. Ji sako pastebėjusi, kad šių metų Lietuvių kalbos dienų viktorinos klausimai mokiniams buvo šiek tiek per sunkūs. Kai kurios sąvokos, žodžiai, klausimų sudarymas privertė net ir laisvai kalbančius mokinius pasukti galvas. Mokytojos teigimu, pradinukams reikėjo pagalbos supaprastinant klausimus, padedant užuominomis. Viktorina užtruko ilgiau negu planuota, mažieji šiek tiek prarado dėmesio, bet tęsė iki galo, nes viktorinos prizais nuklotas stalas buvo geras stimulus judėti link finišo ir išsirinkti nugalėtojus.

Naujojo Džersio valstijoje veikianti **Dr. V. Kudirkos lituanistinė mokykla** lygiai taip pat entuziastingai prisijungė prie naujos iniciatyvos. Neringos stovyklavietėje, Vermonto valstijoje, mokyklos bendruomenė susirinko švęsti Užgavėnių. Po smagios šventės visi pasipuošė pižamomis ir dalyvavo Vasario 16-osios minėjime: mokiniai deklamavo eilėraščius apie Lietuvą, tėveliai varžėsi viktorinoje apie Lietuvą, visi kartu traukė „Žemėj Lietuvos...“

Vašingtono Kristijono Donelaičio lituanistinė mokykla irgi tapo „Lietuvių kalbos naktų“ dalyve. „Į mokyklą su pižama ir lietuvių kalba! Bet kuriuo paros metu, bet kuriame pasaulio krašte kažkas mokosi, bendrauja, žaidžia, juokiasi, pykstasi, svajoja ir sapnuoja lietuviškai, nes „Lietuvių kalba nemiega niekada!“ – tokiu įrašu mokyklos bendruomenė pasidalijo feisbuke.

Gedimino lituanistinė mokykla, įsikūrusi Šiaurės Ilinojuje, taip pat buvo naujojo projekto dalyvė. Mokykloje mokiniai mokosi lietuvių kalbos, literatūros, Lietuvos istorijos pagrindų, lietuvių etnokultūros, dramos, dailės, todėl veiklos apsivilkus pižamomis buvo dar malonesnės.

Niujorko A. Kazickienės lituanistinės mokyklos kolektyvas taip pat pasidalijo surengtos „Pižamų“ šventės akimirkomis, sukūrė vaizdo įrašą.

Panašu, kad ir Australijoje lietuvių kalba skamba skirtingose šalies pakrantėse. Kovo 5-ąją per tradicinius **Brisbano lietuvių bendruomenės** pietus surengta Lietuvių kalbos dienų viktorina. O vakaruose įkurtos **Perto lituanistinės mokyklos „Baltų šalelė“** bendruomenė dalyvavo „pižaminėje“ iniciatyvoje „Lietuvių kalbos naktys“. Paprastai jų sekmadieninės pamokos prabėga greitai ir skirtingos grupės ne visada turi galimybę dalyvauti bendroje pamokoje. „Ši iniciatyva sujungė visas mūsų mokyklos grupes bei vaikų tėvus į vieną didelį būrį. Visos mokyklos šeimos dalyvavo viktorinoje“, – pasakoja mokyklos mokytoja Kristina Tamošauskaitė. Anot jos, vaikai ir jų tėvai entuziastingai priėmė pižamų aprangos kodą. „Visas būrys mokyklos šeimų, apsirengusių pižamomis, priminė mums, kad esame viena didelė šeima“, – tvirtina Kristina.

DR.V.KUDIRKOS LM, JAV

BERGENAS, NORVEGIJA

Kavano lituanistinės mokyklos „Gintarėlis“ pakelta lietuvių kalbos banga atsirito ir į Lenkiją bei pačią Lietuvą. Originalia Airijos tautiečių idėja susigundė Lenkijos **Vidugirių mokykla**, viena iš nedaugelio, kur galima mokytis lietuvių kalba, ir

Vilniaus lietuvių namai, padedantys iš užsienio grįžusiems vaikams ugdytis Lietuvoje. Šių mokyklų mokiniai su mokytojais taip pat šoko į pažamas ir jaukiai užsiėmė lietuvių kalbos užduotimis.

„Gintarėlio“ mokyklos vadovė D. Simonaitienė, matydama savo idėjos realizavimo rezultatus, svarsto kitais metais „Lietuvių kalbos naktis“ plėsti, galbūt sukurti akcijos ženklą ir vėliavą, kurią norėtų, kaip „Mažosios sostinės“ vairą, perduoti kitai lituanistinei mokyklai ar užsienio lietuvių bendruomenei. Galbūt kitamet visai kitame pasaulio kampelyje vėl užgims originali idėja, kaip suvienyti po skirtingus žemynus išsibarsčiusius lietuvius skatinant vartoti lietuvių kalbą.

Šiomet Lietuvių kalbos dienos pasaulio lietuvių minėtos ir kitose šalyje, kitomis formomis. Proginiai renginiai, kai kur aktyviai padedant Lietuvos ambasadoms tose valstybėse, surengti Italijoje, Prancūzijoje, Graikijoje, Ispanijoje, Belgijoje, Turkijoje, Brazilijoje, Taivane ir kitur. Kurie imsis Lietuvių kalbos dienų mažosios sostinės iniciatyvos kitamet?

Projektas „Pasaulio Lietuva.“

Jei norėtumėte publikuoti straipsnį prašome nekeisti straipsnio pavadinimo, nurodyti informacijos šaltinį, autorių ir projekto pavadinimą.

SPAUDOS,
RADIJO IR
TELEVIZIJOS
RĖMIMO
FONDAS

